Doğan Kardeş

SAYI 25 17 HAZİRAN 1974 150 KURUŞ

T.V'nin
OYUN TRENİ
İSTANBUL'DAYDI

(16. sayfamızda)

İÇİNİZDEN BİRİ

Küçük Fatma Doğan Kardeş'in armağanlarını sevinçle kucakladı.

Havaların birden bire ısınmasından mı? Yoksa okulların kapanmasından mı bilmem ama her taraf cıvıl cıvıl çocuklarla doluydu. biz de hem onların oyunlarını seyretmek, hem de evler arasında bir tercih yapmak için Cağaloğlun'dan Aksaray'a kadar yürüdük.

Tam Lâleli'ye geldiğimiz vakit iki küçük kardeşinizin karşıdan geldiğini gördük, ve hemen peşlerine takıldık. Onlar o kadar kendi hallerine dalmışlardı ki bizi farketmediler bile.

Bir süre yürüdükten sonra sonunda küçükler evlerine vardılar ve merdivenlerden yukarı çıkmaya başladılar, tabiî biz de peşlerinden. Tam içeri girecekleri vakit kendimizi onlara tanıttık ve «İÇİNİZDEN BİRİ» için röportaj yapmak istediğimizi söyledik. Hemen kabul ettiler.

İzlediğimiz küçüklerden evin kızı olan Fatma Çadır'ın iki ağbeyi ortaokula gidiyordu. Fatmanın kendinden küçük iki kız kardeşi daha vardı. İlkokul ikiyi bitirip üçüncü sınıfa geçen Fatma evdeki boş vakitlerinde annesine yardım edip, kitap okumakla vakit geçiriyormuş, en iyi arkadaşı Melek gelmediği zamanlar ise 2,5 aylık kardeşine bakıp oyalanıyormuş.

Babasının işi ise Çadırcılık olan Fatma'nın ailesinin soyadları da baba mesleğinden ötürü Çadırcı... Okul zamanı ağbeyleri derslerinde Fatmaya çok yardımcı oluyorlarmış.

Zaman zaman aralarında anlaşmazlık çıkmasına rağmen Fatma'nın en sevdiği kişilerin başında ağabeyleri geliyor.

Fatmaya teşekkür edip ayrıldık. O da bize, getirdiğimiz küçük armağanlar için teşekkür etti.

Hepinize neşeli tatiller.

Çiğdem Özenli

BOŞ ZAMANLARINIZI DEĞERLENDİRİYOR MUSUNUZ?

Aranızda Sizlerle

Yaz günleri hepimiz için tembellik günleridir değil mi çocuklar? Bütün günümüzü denize girmek ve dinlenmekle geçiririz... Akşamları da ya yazlık sinemaya gider, ya da geç vakitlere kadar balkonda otururuz.

Fakat günler geçtikçe içimizde garip bir boşluk hissi belirir... İşte bunun nedeni, bütün kış yoğun bir çalışmaya alışmış olmamızdır. Eh, yazın sıcak günlerinde de ders çalışacak değiliz tabiî... Ama can sıkıntısı içinde geçen o boş dakikalara da yararlı bir takım uğraşılar sığdırmak elimizde değil mi?

Çoğunuz denize girmek için plaja gidiyorsunuz, oradan toplayacağınız deniz kabukları, sıcak günlerdeki can sıkıntınızı dağıtmaya yarayabilir. Deniz kabuklarıyla yapacağınız güzel tablolarla odanızı süslediğiniz zaman içinizi büyük bir gurur kaplayacaktır şüphesiz...

Kız okurlarımız günlerinin bir bölümünde annelerine yardım ederek, hem ileride kendilerine yarayacak ev işi bilgileri edinirler, hem de sevgili annelerini, yardımlarıyla memnun etmiş olurlar...

Unutmayın ki, can sıkıntısıyla geçen boş zamanlarınızı düşündükçe ilerde pişmanlık duyacaksınız...

NUR İÇÖZÜ

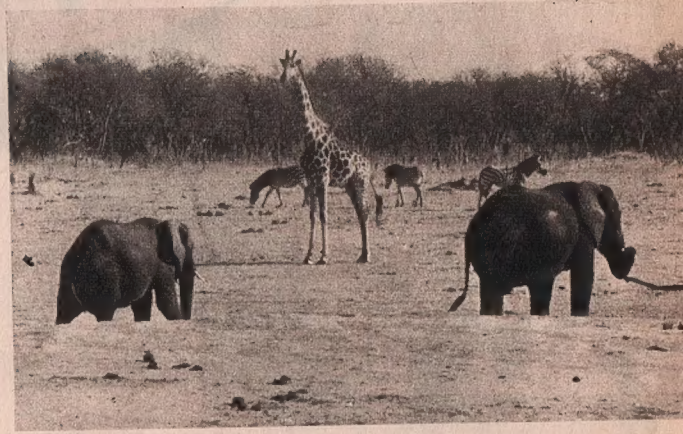

Yanlız insanların dostluğu kuvvetli olmaz ya, işte bu da hayvanların dostluğu. Hele onlar insanlardan uzakta daha da iyi geçiniyorlar.

(Yukarıda) 18. yüzyılda yaşayan Fransız kimyacı Lavoisier. (Aşağıda) Oksijen tüpleri taşıyarak dünyanın en yüksek tepesi Everest'i fetheden bilim adamlarını görüyorsunuz.

HAYAT VEREN NEFES

Dünya kurulduğundan beri, insanlar nefes alıp vererek yaşamalarını sürdürmüş, fakat 18. yüzyılda Priestley ve Lavoisier gibi kimyacıların çalışmalarına kadar, bu hayat veren nefesin «Oksijen» olduğunu bilmemişlerdi.

Aslında, İngiliz kimyacı Priestley de, çeşitli deneyleri esnasında ortaya çıkan gazın oksijen olduğunu farketmemişti. Çünkü o güne kadar oksijenin varlığı bilinmiyordu. Priestley, deneylerinden birinde cıva-oksit bileşimini kapalı bir kavanoza koymuş ve ısıtmıştı. Isınan bileşim ayrılarak cıva ve oksijeni meydana getirmişti. Priestley, kavanozun kenarlarına gümüşi bir parlaklık veren cıvayı hemen tanımlamıştı. Demek ki, cıva-oksiti meydana getiren elemanlardan biri cıvaydı. Acaba diğeri neydi? İşte Priestley bunu bilmiyordu. İngiliz kimyacı, cıvadan arınan, oksijen dolu kavanozun içine yanan bir mum koyduğu zaman, mumun alevinin daha canlı, daha parlak olduğunu gördü. Hatta, bu gazı kokusu da kokladığı zaman, üzerlerine temiz bir hava dolduğunu hissetti. Bunun üzerine Priestley, civa-oksit'in cıva ve hava bileşiminden meydana geldiğine karar verdi.

Priestley'in varlığını keşfettiği bu gazın «Oksijen» adını alması, Lavoisier sayesinde oldu. Fransız kimyacı Lavoisier, bu gazla dolu bir cam kabın içinde karbon ve sülfür yaktı. Yanan elemanlardan artakalan külleri su ile karıştırdığı zaman, asit meydana geldi. Bunun üzerine, o güne kadar bilinmeyen bu gaza, Eski Yunan dilinde «asit yapıcı» anlamına gelen «OKSİJEN» adını verdi.

O sıralarda Fransa yavaş yavaş karışıyor ve 1789 ihtilâline doğru kayıyordu. Bu karışıklığın içinde bilimsel çalışmalara yer yoktu. Bu yüzden, Lavoisier'in çalışmalarının ve keşfinin taşıdığı önemi çok az kişi öğrenip takdir edebiliyordu.

Priestley ve Lavoisier'in bu önemli keşfinin değeri, ancak bu bilim adamlarının ölümünden yıllar sonra anlaşıldı. Artık insanlar, hayatlarını borçlu oldukları gazın «Oksijen» olduğunu biliyorlardı.

Kimyada «O» sembolü ile tanınan oksijen, renksiz ve tatsız bir gazdır. Dünyada en bol bulunan elemandır. Dünyayı saran atmosferin beşte birini kaplayan oksijen, yeryüzünde silikon ve kalsiyumla karışarak dünya kabuğunun hemen hemen yarısını kaplamaktadır. Bundan başka, düyanın dörtte üçünü kaplayan denizlerin ve içtiğimiz suyun dokuzda sekizi de oksijendir.

Oksijenin keşfinden sonra insanlar, bu değerli gazdan başka yollarla da faydalanma çalışmalarına giriştiler. Oksijen gazını sıkıştırarak oksijen tüplerine doldurdular. Bu tüpleri sırtlarına takıp, özel maskelerle nefes alıp veren bilim adamları, dalgıçlar ve astronotlar, bu sayede en yüksek dağ tepelerini keşfetmiş, denizin derinliklerine inebilmiş ve dünya atmosferinin dışına çıkıp, aya gidebilmişlerdir.

İnsan hayatında bu derece önemli bir rol oynayan oksijenin faydaları saymakla bitmez. Gelişen bilim, bugün oksijeni tıp dalında da kullanabilmektedir. Tehlikeli ameliyatlarda solunum sistemini düzenleyen sunî kalp ve ciğer makinesi, hastanın damarlarına bağlanarak, geçici olarak vazifesini terkeden kalp ve ciğerin vazifesini görmektedir. Ameliyatı yapılan hastanın dolaşım sistemindeki bozukluklar bu şekilde kolaylıkla giderilebilmektedir .

Oksijen, insan hayatını kurtardığı gibi, kötü maksatlarla kullanıldığı zaman, tehlikeli de olabilmektedir. II. Dünya Savaşında Almanların kullandığı ve kitlelerce insanı bir anda yok edebilecek güçte olan V-2 füzelerinin yakıtının önemli kısmını oksijen meydana getirmekteydi.

Osijenin zararlarından biri de, hepimizin bildiği «paslanma» olayıdır. Havadaki oksijen, suyla temas eden demirin karakterini değiştirerek paslanmasına ve çürümesine sebep olmaktadır.

Ama bunun yanında, oksijen çelik endüstrisinde «çeliğe su verme» için kullanılır.

Gerek endüstride, gerek tıpta ve bilim alanında kullanılan oksijenin bir yerden bir yere taşınması da üzerinde durulacak bir problemdir. Çünkü, gaz halindeki oksijen çok yer kaplar. Ama bilim adamları, oksijeni sıvı haline getirerek bu problemi de ortadan kaldırmışlardır. 32 gram sıvı oksijen 28 cm^3 yer kaplarken, aynı ağırlıktaki gaz oksijenin 800 defa daha geniş yer kapladığını düşünürseniz, oksijeni sıvı haline getirebilmenin önemini hemen anlıyabilirsiniz.

İşte bu da hayatımıza en çok etki eden gazın, yani, oksijenin öyküsü.

BALIKÇOCUK

⑩

Denizlerin Kurdu

HİNT OKYANUSUNDA ANNE VE BABASINI KÜÇÜK YAŞTA KAYBEDEN BİR ÇOCUK YAŞIYORDU... BALIKÇOCUK OLAN BU ÇOCUK BİR GÜN KÖTÜ NİYETLİ OLAN JONİ MONTAN'IN ELİNE DÜŞER. GİTTİKLERİ ISSIZ ADADA JONİ MONTAN ÇOCUĞU ORTADAN KALDIRMAK İSTER. AMA BALIKÇOCUK KURTULUR. BU DEFA DA VAHŞİLERİN ELİNE DÜŞER...

HURR HURR...

HAYIR..HAYIR BIRAK BENİ....

HA HA HE

SUYA GİRMEM LAZIM, BENİ SU KENARINA GÖTÜR. NE OLUR.

BİR AN SONRA GÖLÜ GEÇMEYE BAŞLAMIŞLARDI...

TAMAM BIRAK BENİ SUYA... BIRAK DİYORUM.

SPLOSH!

SPLAT!

AMA İLKÇAĞ ADAMININ NİYETİ BAŞKAYDI...

AYY...

BAYGIN DÜŞEN BALIKÇOCUĞU VAHŞİ BİR AV GİBİ TAŞIYORDU.. ORMANIN DERİNLİKLERİNE DALDI...

VE SONRA...

HO HOR HAR HAR..

TAM TAM TAM

HIRR HIRR..

KÇAĞ İNSANI BALIKÇOCUĞU LESİNİN YANINA GÖTÜRDÜ...
SNIF SNIF
HIRR HIRR
VE BİRDEN...
ŞAPŞOP..
SOP SAP
TROPİK İKLİM ETKİSİNİ GÖSTERDİ... YAĞMUR BAŞLADI...
AHH... SU.SU. YAŞASIN KURTULDUM...
GRRR
VAHŞİLER SALDIRMAYA HAZIRLANDILAR....
GARRR..
KİM OLDUĞUMU GÖSTEREYİM ŞUNLARA.
HEMEN BİRİNİ YERE SERDİ....
AHH...
ORMANA DALMALIYIM ÇOK ACELE
WHEEE-DUNK!
AĞAÇLARIN ARASINA DALDI....
SAKAH SAKAH..
SUYA DALMALIYIM... O ZAMAN KURTULURUM ELLERİNDEN
ÇAPPP
WAAAHOOORGLE!
SUYUN ALTINDAN YÜZÜP, ELLERİNDEN KURTULURUM...
BALIKÇOCUK TAM KURTULDUĞUNU SANMIŞTI Kİ.... BİRDEN....
GLAARGLE!
ŞAPP...
YİNE Mİ SEN KARA ADAMI
İYİ BİLDİN... BENİM BURADA OLDUĞUMU KİMSE BİLMEMELİ SEN BİLE... ONUN İÇİN ORTADAN KALKMAN GEREKİYOR....

DEVAMI VAR...

KOMPOZİSYON YARIŞMASI SONUÇLANDI

«TURİSTİK TÜRKİYE ve BİZ» konulu komposizyon yarışmamıza katılan yüzlerce okuyucumuz arasında yapılan eleme sonunda birinci gelen kompozisyon aşağıdadır.

DENİZ DURU
Edirne Atatürk Ortaokulu
3-D - 1823 — EDİRNE

AYVALIKTA BİR YAZ

Otobüsün sarsılmasıyla gözlerimi açtım. Nerede olduğumu anlayamadım önce. Sonra her şey aydınlandı. Bir yıldır özlemini çektiğimiz tatilimize kavuşmuş, Ayvalık'a gidiyorduk. Yeni doğmuş olan pırıl pırıl güneş sabah ayazını yok edemediği için biraz üşüyorduk. Bu belki de biraz heyecandan ileri geliyordu. İnsanda hoş etkiler bırakan dalgaların sesleri beni de büyülemişti.

Ayvalık Ege denizi kıyılarında şirin bir ilçemizdir. Özellikle zeytin ve zeytinyağlarıyla yurt çapında ünlüdür.

Girişte kurulan zeytinyağı fabrikalarından çıkan kendine özgü kokular Ayvalık'a geldiğimizi müjdeliyordu. Ayvalık'ın merkezi olan Cumhuriyet meydanında Ata'mızın heykeli bütün heybetiyle yükseliyordu. Dükkânlar açılıyor, sokaklar kalabalıklaşıyor, bir uyanış göze çarpıyordu. Günün ilk motoru Cunda adasına hareket ediyordu. Sonradan öğrendiğime göre bu adanın asıl adı Alibey adasıymış ve Papalina adı verilen bir balıkla ün yapmış.

Buradan kalacağımız Çamlık semtine doğru hareket ettik. Yolun bir tarafında uzaktaki yeşil ve mor karışımı bir rengin açık tonlarının her çeşidini görebildiğimiz dağların sınırlandırmaya çalıştığı engin deniz, diğer tarafında ise yol boyunca değişen park, sinema, okul, bahçe gibi görünümler yer alıyordu. Çamlık'a yaklaştıkça bu görünümler yerini mis gibi kokan çamların arkalarına gizlenen güzel villalara bırakıyordu. Bu villamsı yapıların bazıları turistlere açılmış pansiyonlar, biraz daha yüksekleri ise otellerdi. Çamlık'ın belediye gazinosu ile plajı henüz boştu ama bir iki saate kadar dolacağı muhakkaktı.

Bir iki günde temiz çam havası ile deniz havası alarak yol yorgunluğunu kolayca üstümüzden attık. Bu dinlenmeden sonra Ayvalık'ın plajlar yöresi olan Sarımsak'a gittik. Sarımsak'ta plajların yanında oteller, pansiyonlar ve kampingler vardı. Sarımsak'ın yumuşak, temiz kumu, aynı derecede temiz ve güzel olan denizi bizi kendine bağlamıştı. Türkiye kıyılarının genel özellikleri kum, deniz ve güneş; işte hepsi buradaydı.

Plaj gazinosunda bir süre eğlendikten sonra denize girdik. Hiç çıkmak istemiyordum denizden ama, annemin ertesi gün bizi Şeytan Sofrası'na götüreceğini söylemesi üzerine bu güzel yerden ayrılmayı kabul ettik.

Şeytan Sofrası yörenin yüksek tepelerinden biri. Tepeye çıktığımızda, bütün Ayvalık'ın ve adaların ayağımızın altında olduğunu gördük. Özellikle güneş battığında doğanın güzelliği karşısında kendimi büyülenmiş gibi hissettim.

Karşıdaki adalar sanki kırmızı ile turuncu bir renk alacalığında yüzüyorlardı. Güneş ateşten yusyuvarlak bir tepsi gibiydi. Bir an için bulutların şeytanların sofrasına tepsiyle ateş getirdiğini zannettim. Sonra gazinodan gelen müzik sesi beni bu güzel rüya dünyasından ayırdı.

Ayvalık işte böyle bin bir güzelliğin toplandığı güzel bir kentimiz. Dilerim ki Ege'ye yolu düşenler bu güzel kentimize Balıkesir'in şirin ilçesine uğrasınlar.

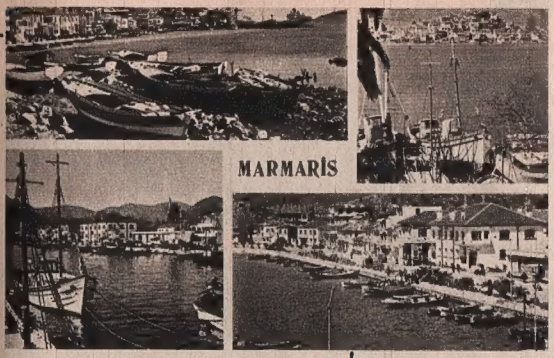

TURİSTİK TÜRKİYE VE BİZ

Sizlere, Türkiye'nin en güzel turistik yerlerinden biri, Ege Denizi'nin incisi küçük Marmaris koyunu anlatmak istiyorum.

Marmaris Ege Bölgesi'nin küçük bir yerini kaplar, fakat yurdumuza turizm bakımından büyük gelirler sağlar.

Güzel Marmaris her yıl yaz aylarında gelen turistlerle dolup taşar.

Marmaris çok güzel, çeşitli piknik yerleri, oteller, moteller ve turistlerin çok ilgisini çeken antika dükkânlarıyla doludur.

Yüksek dağların arasında kısılıp kalmış gibi görünen ilçede yeşil çam ormanlarıyle deniz kucaklaşmış gibidir.

Marmaris'in güler yüzlü, sıcak kanlı halkı Türklerin misafirperverliğini bir kez daha ispatlar.

Ülkemizin tabiî zenginliklerinden olan balığı Marmaris sularında çeşitli türüyle, her zaman bulmak mümkündür.

Bütün bunlardan başka lezzetli ve çam kokusuyla ünlü çam balı yerli halkın geçim kaynaklarından biridir.

Bütün yerli ve yabancı turistlerin güzel Marmaris'ten unutulmaz anılarla döneceklerini umarım.

GAYE TEKSÖZ
Beşeylül İlkokulu 5-D
NAZİLLİ

ÇİNİ CENNETİ KÜTAHYA

Belki sizi götüreceğim şehri merak ediyorsunuz. Gelin biraz daha yaklaşın, söyleyeyim gideceğimiz şehrin ismini çocuklar. Biz «Kütahya»ya gidiyoruz. Nerelerini mi gezeceğiz? Önce sayayım, sonra bakmaya gideriz.

Kaleye, (yani Hisar'a, döner gazinonun bulunduğu yere; Müzeye, Ulu Camiye (gerçekten bu cami Kütahya'nın en büyük camisidir. Dumlupınar'a da buradan gideriz; Dumlupınar'da zafer anıtı vardır). Çamlıca, Ilıca, Yoncalı'yı da gezelim. Ha az kalsın Murat Dağı'nı unutuyordum. (Şehrin en güzel gezi yeridir, şehrin dışında Gediz yakınlarındadır.) İsterseniz önce Hisar'a gidelim. 1973 yılında yapılan yeni bir gazinodur. 40 dakikada dönmektedir. Şehrin etrafı kuşbakışı gözükür. Kalenin 70 burcu vardır. Çok eski bir yapıdır. Bizanslılardan kalmıştır.

Gelin şimdi de müzeye uğrayalım. Geniş bir salonun ortasında küçük bir havuz (söylentilere göre havuza para atanın her isteği olurmuş) vardır.

Camekânlar içinde eski tüfekler, kılıçlar, tabancalar v.s.. Buradan bir odaya giriyoruz. Köşede büyük bir küp ve bir pano... Kütahya hakkında bilgiler, eski gümüş paralar. Odadan çıkıyoruz, ortada eski sırmalı yorganlar, elbiseler, çarıklar v.b. şeyler bulunuyor. Bir odaya daha girelim. Burada taştan heykeller var. Artık müzeden çıkabiliriz.

Ulu Camiye gidiyoruz.

Bu camii XV. yüzyıl anıtıdır. Mehmet Çelebi tarafından yaptırılmıştır.

Dumlupınar:

30 Ağustos Başkomutanlık Meydan Savaşı burada kazanılmıştır. Kütahya'dan 74 km. uzaklıktadır.

Çamlıca:

Çam ağaçlarıyla kaplanmış bir yerdir. Manzarası çok güzeldir. Ilıca ve yoncalı birer kaplıcadır. Kaplıcalar henüz turizm bakımından önemle ele alınmamıştır. Şimdilik dinlenme ve kamp kurma yeri durumundadır.

Fakat Kütahya'nın asıl gezilecek yeri Murat Dağı'dır.

1800 m. yükseklikteki Murat Dağı kaplıcalarıyla ünlüdür.

Kütahya'yı gezdik, beğendiniz mi?

SELMA ÇETİNKAYA
Mecidiye Mh. Mecidiye Sk.
No. 11 — KÜTAHYA

SİPRU

UĞURSUZ

AYNI ANDA

MANASTIR

ÖZET: Sipru eve gelen Üçgen çetesinin adamları tarafından kaçırılan İtoh Kata'yı Fanto'yla aramaya çıkar. Onun uğursuz manastırda olduğunu öğrenir.

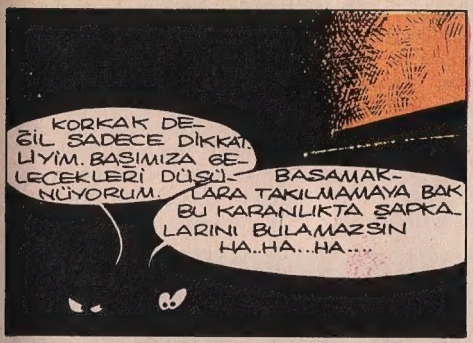

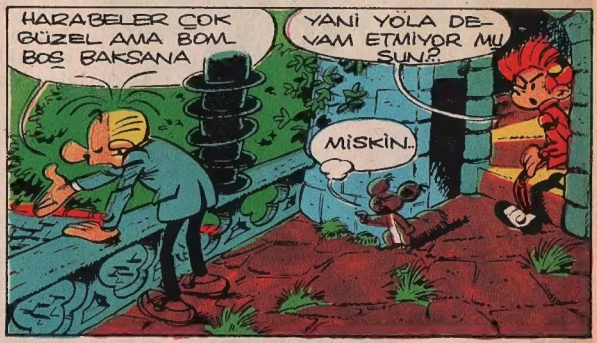

DEVAMI VAR...

TABİATA BİR BAKIŞ

HAYVANLAR ALET KULLANIR MI?

Birçok hayvanlar ve kuşlar, karınlarını doyurmak için yiyecek ararken, çevrelerinde buldukları basit ve ilkel araçlardan faydalanırlar. Bütün hayvanların içinde, hiç şüphesiz ki, çevresinden en iyi şekilde faydalanmayı bilen hayvanlar Şempanzelerdir. Bu zeki hayvanlar, ağaçların dallarını kırar, yapraklarını kopartır ve kendilerine böcek yuvalarının içini karıştıracak bir alet hazırlarlar. Bu dalları yuvalara daldırıp, dışarıya kaçışan böcekleri veya, yuvadan sızan balı yerler. Ayrıca, şempanzeler, suya daldırıp ıslattıkları iri yapraklardan da su içmek için faydalanırlar. Bundan başka, yemeklerden sonra ıslak yaprakları peçete gibi kullanarak yüzünü ve ellerini sildiği de çok görülmüştür.

Fillerin, sırtlarını kaşımak için hortumlarıyla ağaçlardan uzun dallar koparttıkları bilinir. Fil, hortumuyla ucundan tuttuğu dalı sırtında gezdirerek rahatlar.

Kuşların da, çeşitli araçlardan faydalandığı görülmüştür. Yukarıda Mısır Akbabası, gagasına bir taş alıp devekuşu yumurtasının üzerine atar. Yumurtayı kırınca, içini afiyetle yer.

Yukarıda, ispinoz adı verilen küçük kuşu, kaktüsün dikenlerini kırarken görüyorsunuz. İspinoz, dikeni ağzına alır, ağaçların gövdelerindeki çatlaklarda yaşayan böcekleri avlamaya çıkar.

Su samuru, suda sırtüstü yatarak göğsüne genişçe düz bir taş koyar. Bu taştan, denizde bulduğu yengeçlerin ve midyelerin kabuklarını kırmak ve içlerini rahatça yemek için faydalanır.

ÖDÜLLÜ ozan test YARIŞMASINI KAZANANLAR

OZAN YAYINEVİ'nin ilkokul beşinci sınıf öğrencileri arasında 18 Eylül 1973 tarihinde açtığı (I. ÖDÜLLÜ TEST YARIŞMASI) sonuçlanmıştır. İki aşamalı yarışmaya binlerce öğrenci katılmış ve aşağıdaki öğrenciler kazanmışlardır. Kendilerini kutlar, başarılarının devamlı olmasını dileriz. Armağanları kendilerine postalanmıştır.

EVREN KELEŞ
Teğmen Kalmaz İ.
Ankara

SEVDA SIĞIRCIK
6 Eylül İlkokulu
Gönen-Balıkesir

FATİH ÖZCAN
Albayrak İlko.
Çorum

MELTEM KARABEY
İleri İlkokulu
Mersin

KAAN ÖZBAYRAK
Ayşeabla İlko.
Ankara

GÖKSEV UZ
Burak Reis İ.
Ortaköy-İst.

LEVENT OKAY
Cumhuriyet İ.
Edremit

BÜLENT ÜÇPINAR
Menteşe İlkokulu
Milâs-Muğla

AYŞE BATURALP
Mehmetçik İlko.
Diyarbakır

4. ve 5. sınıfa geçenler

Bize adresinizi gönderin Size broşür* gönderelim

*[broşür parasızdır]

ozan yayınevi test bürosu
kardeşler pasajı no: 105 beyazıt/istanbul-tel:264446

«OYUN TRENİ»NİN YOLU İSTANBUL'A DÜŞTÜ

Sevgili Çocuklar cumartesi günleri televizyonda büyük bir zevkle izlediğiniz «OYUN TRENİ»nin iki afacan ateşcisi Ali ile Veli geçenlerde yanlışlıkla başka trene binmişler... Tren bizim Ali ile Veli'yi Istanbul'a getirmiş. Bu kentte çaresiz bir şekilde ne yapacaklarını düşünürlerken, akıllarına Doğan Kardeş'e uğramak gelmiş... Ve soluğu bizim matbaanın kapısında almışlar.

Evet Çocuklar işte bu garip macerayı yorgunluk çaylarını yudumlarken bir çırpıda anlatıverdi Ali ile Veli...

Biz Ali ile Veli'yle öyle koyu bir sohbete dalmışız ki küçük yıldızlarımız Gülçin ve Derya'nın geldiğini bile farkedemedik. İkisi de hayretler içinde kalmış Ali ile Veli'ye bakıyorlardı. «A aaa?? Oyun Treninin ateşçileri bunlar... İstanbul'a gelmişler.» Çocuklarla afacan ateşçileri tanıştırdık. Hemen birbirlerine kaynaşıverdiler. Bizimkiler soru üstüne soru soruyor, anlattıkları şeylere kahkahalarla gülüyorlardı. Gülçin: «Sizin asıl adınız nedir? Kimsiniz?... Çok merak ediyorum anlatır mısınız?» dedi.

Ve önce ateşçi ağabeylerden Ali söze başladı.

— «Merhaba çocuklar... Ben Ali, yani Levend Kırca. 1948'de Samsun'da doğdum. Tahsilimi Ankara'da tamamladıktan sonra ilk kez 1966'da Maltepe Komedi Tiyatrosunda sahneye çıktım. Çocukları çok seviyordum. Bu nedenle 1969'da Çocuk Oyunlarına başladım. Anladım ki sizlerin saf, çocuk yüzleri ve perde arkasına kadar gelen minicik ellerin alkışı kadar beni hiç bir şey mutlu kılamazdı... Televizyonda da Çocuk Oyunlarında göründüm genellikle. Bilgi Oyununda Karagöz'ü, Oyun Treni'nde de, evet, çok benimsediğim bir rolü, Ali'yi sizler için tüm kalbimle oynuyorum.»

Bu defa Veli söze başladı:

— «Benim de asıl adım Köksal Engür.» diye anlatmaya başladı Veli: «1946'da Kars'ta doğdum. 11 yaşındayken Ankara Radyosu Çocuk Saatinde çalışmaya başladım. Radyo Tiyatrosu, Çocuk Saati, Okul Radyosu... derken yıllar geçti, geldik bugüne. Televizyon kurulduğundan beri de televizyonda çalışıyorum.

Gülçin ve Derya Ali ile Veli'yi yakından tanımış olmaktan çok memnundular. Hatta bir ara hep birlikte parka gidip koştular, oyunlar oynadılar. Matbaaya döndüklerinde vakit bir hayli ilerlemişti. Hemen yola çıkmaları gerekti.

Evet çocuklar, dileriz bir gün Oyun treni sizin kente de uğrar ve sizler de bu sevimli ağabeyleri yakından tanımak fırsatını bulursunuz.

Hoşça kalın.

Sıdıka Durmuş

Oyun treninin sevimli ateşçileri, f[illegible]roman yıldızlarımızı çok sevdiler. Bir süre birlikte [illegible]nadılar, sonra da dönüş yoluna çıkmadan, dergimiz [illegible]urları için, yanda gördüğünüz mesajı bı[illegible]tılar.

Sultanahmet parkında, onlar da âdeta çocuklaştılar. Hatta bir ara, Derya ve Gülçin'le trencilik bile oynadılar.

Yazan : KEMALETTİN TUĞCU

KARANLIKTAKİ ⑥ ÇOCUK

ÖZET: Engin ve Hamdi Bey, mahallelerine yeni gelen komşularını ziyarete gittiklerinde, ailenin kızı, Lamia'nın gözlerinin görmediğini öğrenirler. Engin'le Lamia arasında başlayan arkadaşlık gelişirken bir gün küçük kız ortadan kaybolur.

Evde çok az konuşan babam bu çocuk yüzünden huyunu bırakmış, çocuklaşmış, geveze olmuştu.

Bir gün de ona bir kanarya hediye etti. Bu kuşu güzel bir kafese koymuştu. Önce kuşu tutup ona okşattı ve «İşte bunun adı kanarya,» dedi. «Ama elle dokunulursa hastalanıp ölür, onu kediler yemesin diye yüksek bir yere asacağız. Birkaç gün sonra bu minimini kuş evine alışıp ötmeye başlayacak.»

Sahiden de öyle oldu. Kanarya gittikçe daha güzel ötmeye başladı. Kuşun tatlı sesi kızcağızı öyle sevindiriyordu ki kuş öterken onun hemen susup çırpınması hepimizin gözlerini yaşartıyordu.

LÂMİA KAYBOLUYOR

Meğer beterin beteri varmış. Bir aileye felâket gelince birbirini takip edermiş.

Lâmia'nın annesi narin, ince yapılı, çok hassas bir kadındı. Son zamanlarda bir kat daha zayıflamıştı, öksürüyordu. Getirilen doktorlar onun bir hastanede tedavi edilmesinin lâzım olduğunu ve hele küçük kızın onun yanına sokulmamasını söylediler.

Ateşler içinde yanan hasta bir otomobile bindirilip götürüldü. Acıklı yavrusundan ayrılmak onu kimbilir ne kadar çok üzmüştü. Küçüğü avutmak için biz bütün aile uğraştık. Zavallı babası pek berbat bir hâldeydi. Babam onu teselli etmek için bazı akşamlar gidiyor, bir iki saat oturuyordu.

Genç kadın veremdi. Belki de düşürerek gözlerini kör ettiği çocuğuna karşı duyduğu devamlı bir acı yüzünden böyle hastalanmıştı.

İş bu kadarla kalmadı. Bir akşam okuldan eve döndüm. Annem ortada yok. Teyzemin yüzü sapsarı, gözleri ağlamaktan kızarmış. Kapının önünde ağzım açık kalmış, elimden çantam düşmüştü.

— «Bu hâlin nedir teyze?»

— «Sorma yavrum bugün olanları. Hepimiz ayılıp bayılıyoruz.»

— «Ne oldu, söylesene?»

— «Lâmia kayıp.»

— «Ne dedin?»

— «Lâmia kayboldu Engin, Lâmia kayboldu.»

Herkesin peşinden koştuğu, üstüne titrediği Lâmia, o gözleri görmeyen minimini kız nasıl kayboldu?

Ben bu haberi alınca, üstüme duvar yıkılmış gibi bitkin, ağzım açık düşünürken annem kapıdan içeriye girip hemen oracığa yığıldı ve haykırarak ağlamaya başladı.

— «Yok, yok, her tarafı aradık. Girmediğimiz sokak, sormadığımız insan kalmadı. Bütün mahalleli peşinde. Zavallı adam sokakta düşüp bayıldı, eve getirdiler, doktorlar başında bekliyor.»

Ben boğulur gibi, «Babam nerede teyze?» dedim.

Neden sonra işi ben de öğrendim. Zavallı kızcağız annesini istemiş. Vakit öğleye yakınmış. Ağlamış, hizmetçi onu alıp bahçeye çıkartmış çocuğu çiçeklerin arasında avutuyormuş, ona kahvaltı getirmek için içeriye girmiş, bir iki dakika sonra tekrar bahçeye çıkmış, bakmış çocuk yok, içeriye girdiğini sanmış, seslenmiş, bakınmış, herkes ayaklanmış, bahçe kapısının açık olduğunu görüp sokağa fırlamışlar, sağa, sola, bu arada bizimkilere koşmuşlar. Çocuğu gören yok.

Ne karakol kalmış, ne gelip geçenler. Her tarafa sorulmuş, her kapı çalınmış, bütün mahalleli yollara dökülmüş, babasına telefon etmişler. Deli gibi eve gelmiş, hizmetçinin üstüne yürümüş, ama hizmetçi zaten yoluna yoluna, yüzünü gözünü paralayıp, saçlarını takım takım yolup başını duvardan duvara vuruyor, ne söylenenleri duyuyor, ne de gözleri görüyormuş.

Annem hep ağlıyor: «Zavallı mutlaka aklını kaçırdı,» diyordu. «Kimseler zaptedemiyor. Doktor iğne bile yapamadı. Ele avuca sığmıyor, Lâmia Lâmia diye bağırdığı zaman insanın yüreği paralanıyor.»

Teyzemin hazırladığı kahvaltıya kim bakar. Ben de sokağa fırladım. Ben de alabildiğine koşmaya başladım:

— «Koyu, sarı saçlı, yedi sekiz yaşlarında, mavi elbiseli bir kız gördünüz mü?»

Benim telâşıma herkes şaşıyordu. Nerelere gittim, ne kadar dolaştım bilmiyorum, bir sorduğuma bir daha soruyor, bir gittiğim yere bir daha

Babam artık, gece gündüz zavallı Lamia'nın bulunması için Tanrı'ya dua ediyordu.

Mahallenin bütün çocukları çok üzülmüştük... Durmadan Lamia'nın bulunabileceği yerleri arıyorduk.

gidiyordum. Arsaları, viraneleri dolaşıyordum. Sonra belki bulunmuştur diye eve geldim.

Ben sokağa girdiğim zaman yatsı ezanı okunuyordu. Teyzemin hazırladığı sofra öylece duruyordu. Babamın gelmediğini ve karşıki köşkte olduğunu öğrendim.

Babam sapsarıydı. Onu o halde hiç görmemiştim. Soğukkanlı, ağır başlı, kederini, telâşını, sevincini belli etmeyen zavallı adam eve gelince ağlamaya başladı:

— «Benim gözüme nasıl uyku girsin, ben nasıl yerimde oturayım, ben ne yapayım şimdi? Yavrucak anasını aramaya çıkmış. Öyle anlaşılıyor. Anasını bulmak için kaçtı. Ama nereye? Ne gözleri görür, ne de bir yer bilir. Ah evlâdım, ah ciğerpârem, ah Lâmiacığım.»

Babam, o koskoca, yaşlı adam hüngür hüngür ağlamaya başladı:

— «Anasına, o hasta biçareye nasıl duyuracaklar? Zaten onun için verem olmuş. Sonra babası, bu adam nasıl dayanır bu acıya?»

Annem nihayet babamın koluna yapıştı:

— «Efendi,» dedi. «Hamdi efendi, kendine gel. Bari sen yapma bunu. Otur şuraya, iki rekât namaz kıl. Her şey Allahtandır.»

Babam birden «Allah» diye öyle bir bağırdı ki deli oldu sandık. Hemen namaza durdu. Tespihi bileğinden sarkarak avuçları tavana doğru açık, başını bir tarafa doğru çarpıtmış, gözleri kapalı, dua etmeğe başladı.

Teyzem, annem, ben kapının aralığından odaya bakıyorduk. Ağırbaşlı, az konuşan, yüzü her zaman gülmeyen babam şimdi küçük bir çocuk gibi yalvarıyor ve söyleniyordu:

— «İki gözüm Tanrım, bu yavrucağın gözleri görmez, aklı bir şeye ermez, derdini anlatmağa dili dönmez. Anacığını aramak için evden çıkmış. Onun senden başka muhafızı, senden başka olduğu yeri bilen yok. Bilerek, bilmeyerek işlediğim günahlarıma bir daha katarak sana yalvarıyorum. Sen tez günde, tez saatte şu yavrucağı selâmete çıkar.»

Babamın kapalı gözlerinden sıra sıra yaşlar iniyor, dudağı bükülüyor, boynunu büsbütün çarpıtarak, sesi titriyerek:

— «Ey ulu Tanrım,» diyordu. «Yeri göğü yaratan, canlı, cansız her varlığın sahibi olan sen, senin işine karışan Hamdi kulunun bu günahını da bağışla. Sen bu yavrucağı bulmak için kalbime ilham ver.»

(Devamı var)

MANTAR CÜCELERİ

UÇMAK

İSTEYEN KÜÇÜK ŞTRUMP

AYIN ŞİİRLERİ

TÜRK ÇOCUĞU DİYOR Kİ

Sen rahat uyu Atam.
Kalbin ak olsun,
Kalbin şen olsun,
Yüzün her zaman gülsün bize.
Söz veriyoruz; çok çalışacağız,
Öğretmenlerimizin ve senin,
Yolundan çıkmayacağız.
Sesini duyuracağız dünyaya,
Sen rahat uyu Atam.

MELEK TÜMER
Demetevler İlkokulu öğrencisi - ANKARA

AĞAÇ

Bir zamanlar bir ağaç vardı,
Yeşildi hep yaprakları.
Çobanlar gölgesinde oturur,
Kuzular yayılırdı.

Zaman geldi yaşlandı,
Dalları kırıldı.
O da bir gün öldü,
Fakat hatırası kaldı.

FUNDA KUNURKAYA
Alparslan İlkokulu öğrencisi
Bahçelievler - Ankara

ORMAN

İçinde bulunan hayvan, bitki, ağaçlar
Tıpkı cenneti andırırlar.
Gölgesinde çiftçi, avcı, yolcu dinlenir
İnsanlar ormanda kamp kurar, eğlenir.

Bizi korur selden, kuraklıktan, heyelandan
Ne iyidir orman, ne güzeldir.
Bütün herkes yararlanır ağacından, hayvanından,
Ne iyidir orman, ne güzeldir.

ENGİN AKAYOĞLU
Sakarya İlkokulu öğrencisi - BOLU

YILDIZLAR

Gece oldu.
Gökyüzü simsiyah,
Bir pırıltı belirdi,
Acaba ne?
Yüzlerce oldular,
Acaba ne?

Tamam buldum:
Kitaplarda okuduğum
Sevimli yıldızlar bunlar.
Gökyüzünü parlatan,
Işıl ışıl yapan
Cici yıldızlar bunlar!

IŞIL ERTAN
Ortaokul öğrencisi, BANDIRMA

KEDİM

Benim bir kedim var,
Ah ne yaramaz, ne yaramaz!
Hiç yerinde duramaz,
Sütünü içmeden hiç uyuyamaz.

Onun kadar sevimli
Görmedim hiç bir kedi.
Gel deyince hemen gelir,
Uyu deyince uyur...

Benim bir kedim var
Ah ne yaramaz, ne yaramaz!
Hiç yerinde duramaz,
Sütünü içmeden uyuyamaz.

AYSUN ERCAN
Cumhuriyet İlkokulu öğrencisi
KIRKLARELİ

ARI

Vız, vız, vız.....
Diye vızıldar.
İlkbahar geldi yine,
Çiçek açar;
Arı sevincinden bal yapar.
İlkbaharda hemen kovanından çıkar,
Gider güzel dağlara.
Yemyeşil o dağlar,
Arı gelince hele...

BAHAR SAMANCIOĞLU
Namık Kemal İlkokulu öğrencisi
ANKARA

TÜRKİYE

Senin kadar güzel ülke
Yoktur inan Türkiye.
Yamaçların, kırların
Ne de güzel Türkiye!

Seninle açtım gözümü,
Senden aldım özümü
Şenlendir gökyüzünü,
Albayraklı Türkiye!

Başkent Ankara şehri,
İstanbul büyük kenti,
Yoktur senden güzeli,
Cana yakın Türkiye!

Severim Türkiye'mi,
Konuşurum dilini,
Ele vermem hiç seni,
Her şeyimdir Türkiye!

ŞEHNAZ BEJİ
Cumhuriyet İlkokulu öğrencisi
KIRKLARELİ

TÜRK

Var olduğum günden beri,
Egemen, özgür yaşadım.
Orta Asya yaylasından,
Acuna duyuldu adım.

İlk uygarlığı yarattık,
İnsanlığa örnek olduk.
Hun Türklerinden bu yana,
Birçok Türk Devletini kurduk.

Biz bayrağı hiç bir zaman,
Elimizden düşürmedik.
Hep bağımsız yaşadık biz,
Tutsaklık nedir bilmedik.

Atamın kurduğu,
En son kurulan devletin
En yenisi, en yücesi
Türkiye Cumhuriyeti.

AYDIN KOLDAŞ
Molla Bayır Sokak No. 32/30
Molla Palas Apt., Fındıklı - İST.

ÇANAKKALE

Çanakkale geçilmez
Yurda adım atılmaz,
O'na göz dikenlerin
Sonları iyi olmaz.

Türk'ler asla yenilmez
Kimse Ondan kaçamaz
Ona saldıran düşman,
Olur daima pişman.

Bir «On Sekiz Mart» günü
Düşman gördü gününü;
Yiğit erlerimizin
Dünya bilir ününü!

Nice şehitler verdik,
Tarihlere şan kattık,
Bayrağın gölgesinde,
Ne zaferler kazandık.

Çanakkale geçilmez,
Oraya kimse giremez,
İsterse dünya gelsin
Çanakkale geçilmez.

GÜNTÜRK ÜSTÜN
Saint Joseph Hazırlık Sınıfı - İZMİR

STİNGREY

STİNGREY EKİBİ, BU DEFA DA SON DERECE İLGİNÇ BİR GÖREVLE YOLA ÇIKMIŞLARDI. YAKALADIKLARI TARİH ÖNCESİ DEVİRE AİT YILANBALIĞINI ÖZEL YUVASINA BİRLİKTE GÖTÜRÜRLERKEN SALDIRIYA UĞRARLAR....

BU TİTAN'IN İŞİ OLSA GEREK....

STİNGREY İÇİN BU MİNİK BALIK TORPİLLER TEHLİKELİ... ÜZERİMİZE GELİYORLAR....

İYİ BİR ATIŞ FONS.

KAHAT OKYANUSUN ALTINDA DEVAMLI SİNYALLER ALMAYA DEVAM EDİYORUM.. GARİP DOĞ, RUSU.....

İDAREYİ SEN AL FONS. BEN TİTANLARIN YENİ SALDIRIŞINI ÖNLEMEYE ÇALIŞAYIM....

BU SIRADA X20 MUHAFAZAYI ÇALMAYI BAŞARDI...

PLANIMIZ MÜKEMMEL UYGULANDI EFENDİM STİNGREY'İN ELİNDEK AV ARTIK BİZİM. HİÇ MERAK ETMEYİN...HER ŞEY İYİ GİDİYOR..

STİNGREY'DEN AYRILAN KÜÇÜK DEVRİYE GEMİSİ YOLA ÇIKTI....

İYİ ŞANSLAR TROY..

SEN DOĞRU DENİZKENT'E GİDİP SALDIRIYI HABER VER...YARDIM YOLLASINLAR.

ÖYLE OLMASINI DİLERİM... X20 YOKSA PİŞMAN OLURSUN....

ALDIĞIMIZ BİLGİLERE GÖRE, TROY PEŞİMİZDEYMİŞ, ONU ORTADAN KALDIRMAK İÇİN İYİ BİR FIRSAT GEÇTİ ELİMİZE.

DEDİĞİM GİBİ, PLANINI BAŞARMAYA BAK... ÖNEMLİ OLAN BU BENİM İÇİN...

KÜÇÜK BİR DEVRİYE GEMİSİ PEŞİMİZDE X'20....

HAFİF OLDUĞU İÇİN BİZDEN DAHA HIZLI SEYREDİYOR... YAKLAŞIYOR GİTTİKÇE...

HIZI EN YÜKSEK DERECEYE GETİRİN HEMEN....

ONDAN KURTULMAMIZ ŞART.....

GELECEK HAFTA: Yepyeni bir hikaye...

MÜNİH'DEKİ KARDEŞLERİMİZDEN

Öğrencilerden, Şebnem Gürak (Solda), Hakkı Ay (ortada) ve Nevin Demirel (Sağda) hediyemiz olan dergileri alınca adeta bir bayrammış gibi sevindiler. Hemen okulun merdivenlerine oturup, dergilerini okumaya başladılar.

Münih'in Weissensee caddesinde büyük bir bahçe içinde modern bir binanın önündeyiz. Evet, bu bina, yakın çevrede oturan Türk çocuklarının devam ettikleri Türk İlkokulu.

Başka semtlerde de Türk İlkokulları var. Aslında bütün bu okullar Alman ilkokulları. Ancak belirli gün ve saatlerde bazı sınıfları Türk çocukları ve Türk öğretmenlerine veriliyor. Böylece normal zamanlarda Alman okullarına devam eden Türk çocuklarının Türkiye tarihi, çoğrafyası, türkçe ve din bilgisi öğrenmeleri sağlanıyor. Bizim, sizlere yazı ve fotoğraflarla yansıtmaya çalıştığımız Türk ilkokulunun üç sınıfı var. Öğretmenleri ise, Rıza Akbulut, A. Rıza Doğan ve İsmet Özkan. Okul salı, perşembe günleri öğleden sonra Türk çocuklarının eğitimine veriliyor.

HOŞ GELDİN DOĞAN KARDEŞ

Okula girdiğimizde ilk olarak okulun değerli Türk öğretmenlerini tanıdık. Öğrenci kardeşlerimiz ise bizi yeni gelen bir öğretmen zannediyorlardı. Başlama zili çalınca öğrenci ve öğretmenler giriş kapısı önünde toplandılar. Öğretmenler, öğrenci kardeşlerin meraklarını bir an önce gidermek istiyorlardı. Ve bizim «Doğan Kardeş dergisi yazışlerinden geldiğimizi açıkladılar. O anda oradaki heyecanı ve sevinci görebilmeniz için orada olmanız gerekirdi.

Aslında onlar bizi, biz de onları tanıyorduk. Hepimizde bir 'DOĞAN KARDEŞ' tutkusu vardı. Türk çocuğu olup da DOĞAN KARDEŞ'i tanımayan ve sevmeyen olamazdı.

GÜNÜN HEDİYESİ

Münih Türk İlkokulu'nu ziyaret etmeden önce, kardeşlerimize anavatandan bir hediye götürmek istemiştik. Uzun uzun düşündük. Ne götürseydik acaba? Götüreceğimiz bazı şeylerin akma, bazılarının ise kokma tehlikesi vardı. En iyisi, en iyisi, yine «DOĞAN KARDEŞ» di. Çalışkan türk çocuklarına, bilgi hazinelerini zenginleştirecek, kültür ve görgülerini artıracak «DOĞAN KARDEŞ» dergisinden daha iyi hediye olabilir miydi?

Çantamızdan çıkardığımız dergileri kardeşlerimize dağıttık. Çok memnun kaldılar ve sizlere bizimle şu mesajı yolladılar:

— «Anavatan'daki sevgili kardeşlerimiz: Nerede olursak olalım, Türküz, doğruyuz, çalışkanız. Yasamız, küçüklerimizi sevmek, büyüklerimizi saymaktır. Hepinize «DOĞAN KARDEŞ» dergisi aracılığı ile içten sevgiler, selâmlar ve başarı dileklerimizi yolluyoruz.»

Azmi Koçak

SELAM VAR...

Hakkı Ay, bir an bile olsun dergimizi elinden bırakmadı. O da hepimiz gibi bir «Doğan Kardeş» tiryakisiydi. (Aşağıda) Münih'teki Türk kardeşlerimizden Nevin Demirel'in en büyük meraklarından biri de bisiklete binmekti. Alman arkadaşları, Nevin'e «Bisiklet Kraliçesi» adını takmışlardı.

RÖPORTAJ KERVANIMIZ DEVAM EDİYOR

İKİ SAYIDA TAMAMLANAN F SERİSİ KUPONLARIMIZI BİZE YOLLAYIN SEVDİĞİNİZ SPORCUYLA RÖPORTAJ YAPMA İMKÂNINI ELDE EDİN...

Kuponlarla birlikte, adınızı, soyadınızı, kulübümüze üye numaranızı ve varsa telefon numaranızı bize yollamayı unutmayın...

KİM HAKLI?

Aslan Dedenin Masalları

Günlerden bir gün. Kim bilir nerede. Talih, Akıl bir de Terslik üçü bir araya gelmişler. Masal bu ya..

Hangimiz daha güçlü, hangimiz daha üstün diye tartışmaya girişmişler. Akıl böyle bir tartışmaya katılmak istemiyormuş. İstemiyormuş ya, ötekiler yakasını bırakmıyorlarmış. Akıl sormuş:

— «Gücümüz nasıl belli olacak?» Terslik hemen cevap vermiş.

— «Hangimiz çok etkili ise...» Talih durur mu. O da eklemiş:

— «Yani insanı kim mutlu ederse...»

terslik: «Olmadı,» demiş. «Bence kim mutsuz ederse...»

Akıl ikisine de bakmış.

— «İkiniz de kendi açınızdan konuşuyorsunuz,» demiş. «Çünkü birinizin etkisi bir yöne diğerinizinki öteki yöne.»

— «Öyleyse sen söyle,» demişler.

Akıl: «İsterseniz ilk denemeye ben girmeyeyim,» demiş. «Önce ikiniz yarışın. Ben de kazananla yarışırım. Birinizin mutlu etmeye çalıştığını öteki mutsuz etmeye savaşsın. Bir süre koyalım. Bakalım sonunda kim başarılı olacak.»

Talih ile Terslik bu sözü uygun bulmuşlar.

Biri sormuş, «Sen ne yapacaksın?»

Akıl, «Ben ondan ayrılacağım. O kimseyi size bırakacağım.» diye cevap vermiş.

— «Süresi?» diye sormuşlar. Konuşmuşlar, sonunda, «Üç yıl olsun,» demişler.

O sırada oradan bir köylü geçiyormuş. Genç, kuvvetli, yakışıklı bir delikanlıymış. Güzel, temiz giysileri varmış.

Talih, «Tamam,» demiş. «Yarışmayı bu gençte yapalım. «Terslik de «olur» demiş.

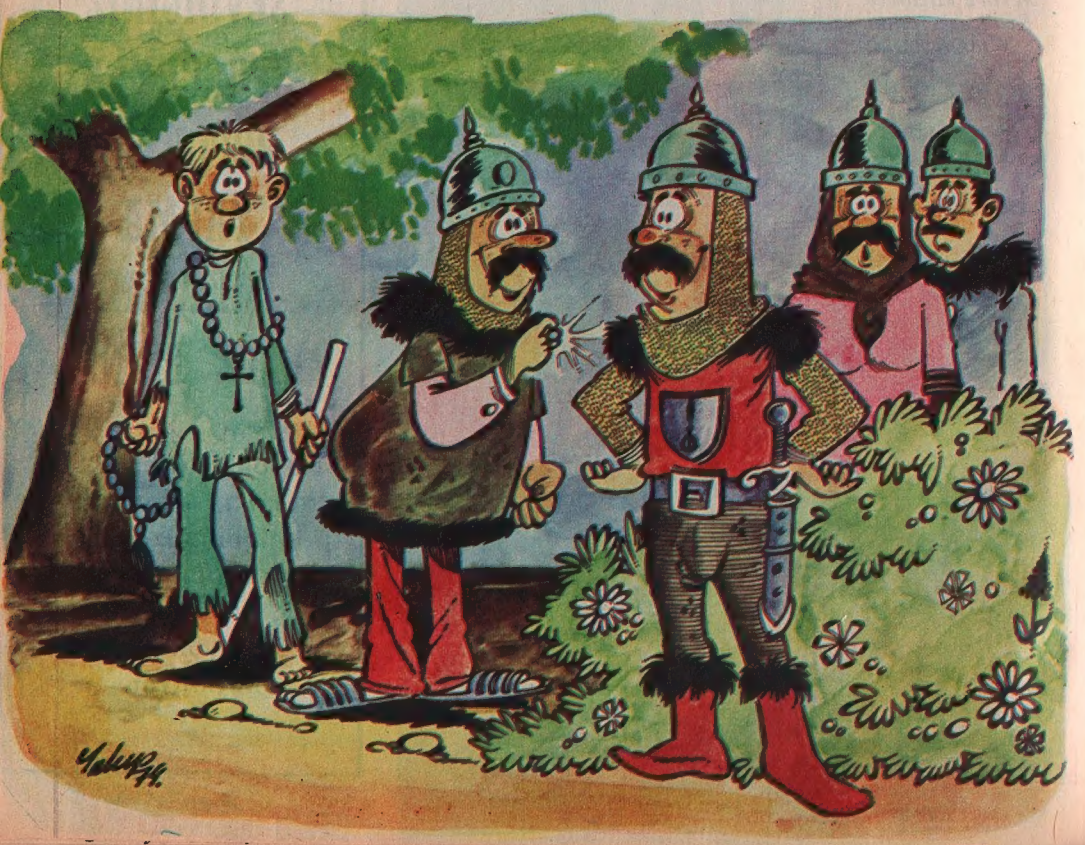

O zaman Akıl delikanlıdan elini eteğini, yani etkisini çekmiş.

Adam birdenbire bildiklerinin hepsini unutuvermiş. Kim olduğunu, ne yaptığını, nereye gittiğini bile unutmuş. Öylece bilmeden anlamadan yürümesini sürdürüp gidiyormuş. Çevresine de şaşkın şaşkın bakmaya başlamış.

Terslik, «Tam sırası,» demiş. «Atılmış. Koca bir dikenli çalı olmuş. Köylünün giysilerine takılmış, parçalamış. Delikanlı, aldırmamış. Yırtık, kopuk dememiş. Yoluna devam etmiş. Terslik öfkelenmiş. Bu kez keskin bir taş olmuş. Adamın ayakkabılarını parçalamış. Köylü parçalanan ayakkapları atmış. Yalın ayak yürümeye başlamış. Bu kez Talih ileri atılmış. Yolu, çayır, çimen oluvermiş. Adam kadife bir halıda gidiyormuşçasına rahatlamış. Rahatmış ya deminki yırtılışlara aldırmadığı gibi bu rahatlığa da aldırmıyormuş.

Terslik, çayırların arasında bir diken oluvermiş. Adamın ayağına batmış, yaralamış. Delikanlı can acısı ile bağırmış. Talih hemen yardıma koşmuş. Yolcu bir hekim kılığında sokulmuş. Kanı durdurmuş. Yarayı sarmış, iyileştirmiş. Köylü, buna da aldırmamış. Teşekkür bile etmemiş. Yürümüş, gitmiş. Aklı olmadığı için ne yaptığını, ne yapacağını bilemiyormuş ki...

Terslik, hırsız olup adamı soymuş. Adam iç çamaşırları ile kalmış. Gene de aldırmamış. Bu kez talih daha iyi bir oyun hazırlıyormuş. Ucu mühürlü bir tespih olmuş. Köylünün bileğine dolanmış. Akılsız delikanlı onunla oynamaya başlamış. Terslik bundan ne çıkacağını anlamamış. Anlamamışsa da terslik olsun diye tespihin ipini koparmış. Taneler dağılmış. Her biri bir yana yuvarlanmış. Birkaçı bayır aşağı gitmişler. Adam da bunların peşinden koşuyormuş.

O sırada ülkenin padişahının adamları oradan geçiyormuş. Tespih tanelerini, peşinden koşan adamı görmüşler. Bu işleri hep talih hazırlıyormuş.

Padişahın adamları merak etmişler. Yanlarına kadar yuvarlanan tanelerden birini alıp bakmışlar. Taneler çok değerli bir mücevhermiş. Şaşırmışlar. Adam topladıklarını onlara vermek istememiş.

— «Hepsi benim,» demiş. «Bakın en büyüğü de bende.» Mührü göstermiş. Adamlar büsbütün şaşırmışlar.

— «Bunları bize ver, ne istersen verelim,» demişler. Terslik, adamın kulağına girmiş :

— «Bir ekmek al, ver gitsin,» demiş. «Bunlar neye yarar ki.» Akılsız adam bunu kendi aklı sanmış. Ekmeği alıp mücevheri vermiş. O bunu yaparken talih boş durmamış. O da köylüye:

— «Bu tespihten bende çok var, biri sizin olsun, ne çıkar,» dedirtmiş.

Padişahın adamları gitmişler. Köylü ekmeğini yemeye koyulmuş. Terslik hemen bir çaylak olmuş. Ekmeği kapmış gitmiş. Adam aldırmamış. Elinde kalan parça ile yetinmiş. Uykusu gelince de bir ağaç kovuğuna girmiş uyumuş. Terslik onu orada da rahat bırakmak istemiyormuş. Yalnız Talih'in neler kurduğunu anlamak için onu gözetlemekten kötülük edecek zaman bulamıyormuş.

Padişahın adamları doğru saraya gitmişler. Bulduklarını padişahlarına göstermişler. O da bu işle ilgilenmiş. Bilginlerine danışmış. Onlar bu adamın bir hazine bulmuş olacağını söylemişler.

Padişah güvendiği bir iki kişiyi köylüye hazinenin yerini öğrenmeye göndermiş. Bu işler Talih'in yardımı ile o kadar çabuk olmuş ki! Terslik bile şaşmış. Bir terslik edememiş.

Padişahın adamları gömünün yerini öğrenmek istemişler. Ne yaptılarsa köylünün ağzından bir lâf alamamışlar. Terslik onun dilini tutmuş, konuşturmamış. Adamlar çaresiz kalmışlar. Dönüp gitmeye davranmışlar. Terslik başka bir oyun etmek için onun yakasını bırakmış. Talih hemen adamı konuşturmuş.

— «Padişah kızını bana verirse söylerim,» demiş. «Ben ona damat olunca o da padişahların en zengini olur.»

Adamlar koşmuşlar. Bu haberi padişahlarına ulaştırmışlar. Padişah vezirlerine danışmış. Bilginler:

— «Mühüre bakılırsa gerçekten büyük bir hazineye sahip,» demişler. Terslik bir başka veziri kötü konuşturmuş. Vezir padişahın kulağına :

(Devamı var)

Koca Pastayı Tek Başına Yiyecekti

Altuğ Kuryalı bütün mahallelinin gözbebeği ve en yaramazı. Geçenlerde iki yaşını dolduran Altuğ için babası ile annesi güzel bir doğum günü yaptılar ve bütün mahalleyi çağırdılar.

Birazda Gülelim

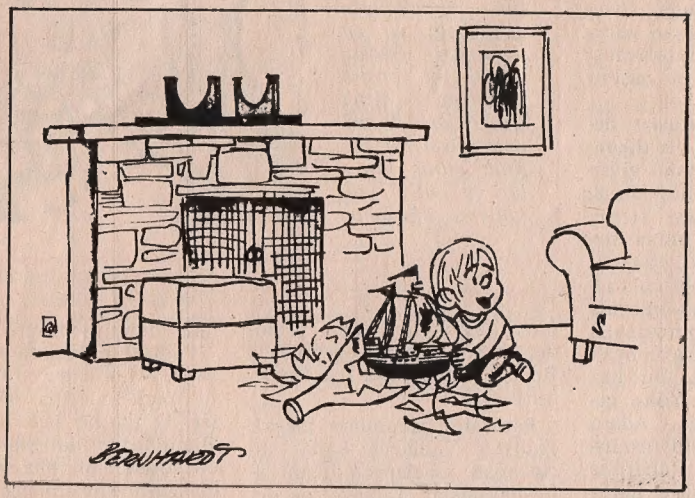

— «Gemi sağlam, ama şişe kırıldı baba...»

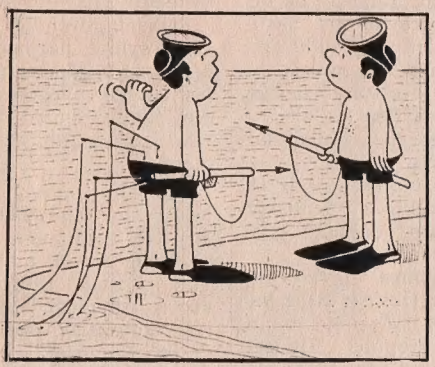

— «Şu taraflarda balık bol galiba dostum.»

«Odamı temizledim sokağa çıkabilir miyim?»

— «Bak, babacığın balıkyağını nasıl da severek içiyor...»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Lütfi Eşrefoğlu
Eğridir 18.6.1961

★Hale Ünalacak
Eskişehir 18.6.1966

İnci Koca
Pehlivanköy 18.6.1968

Kemal Şimşek
Adapazarı 19.6.1958

★Ali Nebioğlu
Giresun 1962

Servet Akkaynak
İstanbul 19.6.1963

Füsun Yazgan
Nizip 20.6.1965

★Sinem Sezer
Samsun 20.6.1967

Gökhan Demir
İstanbul 22.6.1962

Emre Apaydın
Ankara 22.6.1965

Serent Bilgin
Ankara 23.6.1961

★Erol Serpil
Ankara 23.6.1961

GELECEK HAFTA :

- Resimli bilgiler serimizde, tıb ilminin garip öyküsünü,
- Kompozisyon yarışmasının sonuçlarını,
- Stingrey'in yepyeni bir macerasını,
- FENERBAHÇE'li Osman'la aranızdan talihli bir kardeşin yaptığı röportajı.

BULACAKSINIZ.

İÇİNİZDEN BİRİ SERİSİ DEVAM EDİYOR...

Doğan Kardeş muhabirleri her an kapınızı çalıp, sizinle bir röportaj yapabilir.

BEKLEYİNİZ.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
17 HAZİRAN 1974
Sayı : 25 Sıra No : 961
Yıl : 29 Cilt : 1

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22
İSTANBUL ★ Doğan Kardeş
P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★
Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★
Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

F — 1 RÖPORTAJ KERVANI

RÖPORTAJ KERVANI F - 2

Cancan ile afacan